P.III.185

Serviciul-Mondial

Buletin internaţional de informaţii asupra problemei jidoveşti

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 18 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză / daneză
norvegiană / suedeză / sârbă / croată / bulgară / greacă / ucraineană / polonă / arabă

P. 12 2741

Nr. IV/11 Editura în Frankfurt/Main 1 Iunie 1943

Cuprinsul:
1. Bolşevismul în Anglia. — 2. Ministrul-preşedintele Irakului Raschid Ali El Gailani în Frankfurt pe Main. — 3. Asasinatul în mase dela Katyn, o crimă jidovească. — 4. Chiar şi Churchill e convins că bolşevismul e de natură jidovească. — 5. Hollywood-ul în serviciul propagandei sovietice. — 6. Ştiri de pretutindeni.

Bolşevismul în Anglia

de **Horst Seemann**, redactor în Anticomintern.

In ziarul „Trud", Nr. 306—6643 al sindicatelor din Moscova jidanul Alexander Abramov a publicat de curând o dare de seamă asupra progreselor colosale ale propagandei bolşevice în ţările anglo-americane şi a arătat cu numeroase exemple şi cu deosebită satisfacţie că plutocraţiile se arată dispuse să primească bolşevismul cu braţele şi porţile deschise.

Anglia nu mai speră să poată câştiga războiul împotriva puterilor Axei. Faptul acesta a determinat pe mulţi oameni politici care se arătau potrivnici bolşevismului, să-şi schimbe cu timpul părerile şi să încerce prin toate mijloacele propagandistice „să găsească un limbaj comun între cele două lumi", cum s'a exprimat într'un rând Stafford Cripps.

Pentru a-şi păstra alianţa atât de preţioasă pentru ei a bolşevismului, politicienii englezi au admis ca celebra capitală a Angliei să devină un oraş de vaste manifestări bolşevice. Ei înalţă tribune îmbrăcate în roşu, ţin discursuri de laudă pentru Stalin, fac „jurăminte pentru Moscova" după moda decedatului cardinal Hisley. Afişele bolşevice, tablourile, cărţile şi scrierile de propagandă inundă ţara. Culoarea roşie este la modă şi filmele sovietice se reprezintă unul după altul.

In timp ce Englezii se lasă amăgiţi în chip atât de nedemn de către o propagandă care se arată dăunătoare şi cu consecinţi inevitabile pentru orice popor de cultură, bolşevicii acţionează cu totul independent faţă de tovarăşii lor vremelnici de arme şi răspândesc pretutindeni bolşevismul. Ei întind de multă vreme firele în toate părţile şi picură încet dar sigur otrava bolşevică în diferitele compartimente ale vieţii publice şi spiritualităţii engleze. Când la 22 Aprilie a anului trecut ambasadorul jidan al Sovietelor Maisky inaugura la Finsbury un monument din fier şi beton pentru Lenin, bolşevicii puteau fi mulţumiţi cu această evoluţie plină de succes a activităţii cominternului în Anglia. Astăzi ei pot desvolta această activitate pretutindeni în mod public.

Partidul bolşevic al Marei Britanii a fost întemeiat în anul 1920 cu prilejul unei întruniri în „Cameron Street Hotel" din Londra, la care au luat parte reprezentanţii diferitelor grupări revoluţionare. Până atunci existau două partide bolşevice: unul controlat

Universitară

de Sylvia Pankhurst care avea relaţii strânse cu Cominternul din Moscova, celalt numit „Secţiunea britanică a Internaţionalei a III-a". Întrunirea de atunci poate fi considerată ca zi de naştere a partidului bolşevic din Anglia. De atunci înainte el ajunsese să cuprindă toate elementele care acţionaseră înainte vreme fără legătură unele cu altele. În anul 1922, după indicaţiile primite din Moscova, partea cea mai importantă a propagandei fu lăsată pe seama celulelor şi întrunirilor care trebuiau să aducă la cunoştinţa populaţiei britanice ţelurile partidului. Fură organizate celule în cadrul fabricelor şi străzilor, celule politice şi cluburi, punându-se bazele unei organizaţii cu nenumarate ramificaţii.

În urma unei scrisori confidenţiale, trimisă în anul 1924 din Moscova de către Jidanul Losowski (în care se spunea: „Daţi mişcării un nume naţional"), fu întemeiat imediat un front unitar şi i se dădu numele „National Minority Movement" (Mişcarea naţională minoritară). Organizaţia aceasta stătea în legătură cu toate subsecţiile sindicatelor muncitoreşti şi se mândrea în anul 1925 că întrece în putere şi în organizaţie vechiul partid bolşevic. Moscova se văzu deci determinată să sporească subvenţiile pentru „NMM". În anul 1930 fură întemeiate „Rank and File Movements" care numărau în anul 1936 circa 250000 de membri. A doua organizaţie suplimentară a partidului bolşevic din Anglia este „National Unemployed Workers Movement" (Mişcarea naţională a şomerilor) care a fost fondată în anul 1921. Fură organizate marşuri ale foamei şi fură trimise la Londra grupe de şomeri care luau parte la demonstraţiile bolşevice. Între sindicatele de muncitori a acţionat şi organizaţia „Friens of Soviet-Russia" (Prietenii Rusiei Sovietice) care corespunde Societăţii pentru relaţiile culturale cu Rusia („Society for Cultural Relations with Russia") din cercurile mai înalte. Pentru a atrage şi influenţa pe deputaţi fu fondat „Anglo-Russian Parliamentary Committee" (Comitetul parlamentar anglo-rus). Interesant de constatat este faptul că există şi o ligă împotriva imperialismului („The League against Imperialism") care făcea propagandă în rândul populaţiilor coloniilor britanice, sfătuindu-le să se desprindă din comunitatea britanică.

Cominternul lucra astfel în mod sistematic şi'n toate domeniile, sprijinit de mentalitatea şi de conservatismul britanic. Nenumărate grupări şi ligi văzură lumina zilei, căutând bine înţeles să ascundă cât mai bine tendinţele lor bolşevice. Lor li se afiliară numeroşi aderenţi din diferite clase, ranguri şi partide, fără să bănuiască adevăratele scopuri ale acestor ligi. Organizaţiile suplimentare dădeau posibilitate de acţiune şi celora care nu doriau să se înscrie direct în partidul comunist. Formarea celulelor s'a făcut cu scopul, după cum se exprimă în anul 1924 „Labour Weekly", de a cuceri pentru partidul bolşevic al Angliei armata britanică, marina şi toate întreprinderile de stat.

Agitaţia bolşevică din Anglia primi un nou impuls odată cu isbucnirea războiului germano-sovietic. Organele partidului bolşevic au socotit că nu mai trebue să întreţină activitatea propogandistică, ci că pot să agite de acum pe faţă în favoarea Uniunii Sovietice. Sindicatele muncitoreşti fură îndemnate să încreze mai mult pentru a sprijini în felul acesta lupta comună împotriva lui Hitler şi a fascismului. În acest scop fu întemeiat şi un consiliu sindicalist anglo-sovietic. Scopul acestui consiliu nu era numai livrarea ajutoarelor promise Uniunii Sovietelor, ci şi pregătirea terenului pentru scopul final, adică bolşevizarea Angliei.

Dar bolşevicii din Anglia nu se mulţumesc numai cu propaganda şi pregătirea terenului pentru revoluţia bolşevică. După cum ne dovedesc manifestările filobolşevice ale intelectualilor englezi, propaganda bolşevică şi-a făcut drum şi'n celelalte cercuri ale Marei Britanii, şi anume în biserică şi'n universităţi. Partidele conducătoare ale Marei Britanii şi grupările extra-parlamentare afiliate lor - dintre care multe stau sub conducere jidovească - au pregătit în mare măsură terenul pentru bolşevizarea Angliei. În acelaşi scop lucrau şi secţiile britanice ale internaţionalei artiştilor, scriitorilor, ligilor pentru teatru şi film care toate acţionau pentru „promovarea păcii" şi a „înţelegerii dintre popoare".

Agitaţia bolşevică începe cu tineretul englez pentru care a fost întemeiată „Young Communist League". Pentru desvoltarea unei propagande mai eficace, agenţii bolşevici încercară să pătrundă în organizaţiile naţionale ale tineretului. În şcoale fură întemeiate celule, iar în instituţiile superioare fură organizate pentru elevi „desbateri politice". Tineretul universitar a intrat astfel de-a binelea sub influenţa cluburilor bolşevice. Numeroase asociaţii studenţeşti şi-au exprimat atitudinea lor de stânga şi prin nomenclatură, de pildă „Liga tinerilor bolşevici", etc. Mai ales universităţile din Oxford şi Cambridge au ocrotit studenţi care cultivau în mare măsura ideile bolşevice. Astfel bolşevizarea tineretului englezese nu mai e decât o chestie de timp, mai ales dacă ne gândim că mulţi dintre aceşti studenţi vor deveni profesori. Preşedintele corporaţiei profesorilor amintea încă acum câţiva ani cu vădită îngrijorare că bolşevizarea tineretului şcolar prin personalul didactic se face în mod sistematic şi ia o desvoltare din ce în ce mai mare.

Evoluţia aceasta nu ne miră dacă ne gândim cât de mare e numărul profesorilor jidani în şcolile superioare englezeşti. Între ei se află şi mulţi emigranţi din Reich şi din celelate state europene. În 1938 se aflau la Oxford 41 de profesori jidani. Cambridge n'a rămas cu mult în urmă în această privinţă, dar conducerea o avea în orice caz Londra, la universitatea căreia activau peste 80 de profesori jidani. După cum rezultă din ştirile oficiale, până în anul 1938 fuseră introduşi la universităţile şi institutele superioare britanice 251 de învăţaţi jidani din Germania. Numirea marelui rabin din Anglia ca doctor honoris causa al Universităţii din Londra este de asemenea un fapt concludent, ca şi faptul că Londra l-a ales iarna trecută pe un Jidan ca lord primar. Bacilul judeobolşevic a distrus spiritualitatea britanică, astfel că vechea şi preţioasa libertate de spirit britanică a ajuns în completă dependenţă de cugetarea bolşevică. Studenţi şi profesori, conservatori şi episcopi urmează astăzi fără împotrivire indicaţiile date de Comintern. Până şi revista săptămânală „Spectator" care şi-a înecuşit mentalitatea „izolaţionismului liberal" a reprezentanţilor ideii imperiale, trebue să se închine Moscovei, căci iată, bunăoară, ce putem citi în coloanele ei:

„Nu mai există acum nici un antagonism între bolşevism şi capitalismul britanic, chiar dacă la începutul războiului a existat într'o anumită măsură (!) Churchill a făcut omenirii un nepreţuit serviciu, atunci când a încheiat alianţa cu bolşevicii."

Îndată ce Jidanii din Anglia şi-au văzut scopul atins prin deslănţuirea războiului împotriva Germaniei şi imediat ce şi-au dat seama că din acest război Anglia va ieşi cu puterile frânte, ei şi-au schimbat atitudinea faţă de Englezi. În acelaşi timp şi bolşevismul jidovesc din Anglia iasă tot mai mult la iveală şi-şi cere drepturile sale, în buna credinţă că în curând va veni timpul în care Stalin va înălţa pe ruinele Imperiului Britanic dominaţia mondială a bolşevismului. Stalin n'ar face prin aceasta decât să ducă la îndeplinire testamentul lui Lenin, şi anume de a răspândi ideea revoluţiei mondiale ori unde şi prin orice mijloace. **Alianţa de război cu Moscova a dus de mult la subminarea şi otrăvirea întregii vieţi englezeşti. Astăzi Anglia nu mai este în stare să stăvilească în mod radical şi eficace bolşevizarea propriei sale ţări.**

În timp ce noua Europă, prin forţele ei interne şi prin puterea ei combativă, câştigă din ce în ce mai mult teren împotriva influenţelor destructive, Anglia trebue să sufere acum consecinţele propriilor sale greşeli. Ea nu mai poate scăpa de spiritele chemate în ajutor pentru a o salva şi trebue să constate că aceste spirite sunt pe calc de a o zugruma cu desăvârşire. Prea târziu îşi va aduce aminte de cuvintele Führerului că bolşevismul nu se va răspândi în Germania, dar că este altă întrebare dacă el nu va distruge Anglia.

Ministrul-preşedintele Iracului Raschid Ali El Gailani în Frankfurt pe Main

La invitaţia Gauleiterului şi Reichsstatthalterului Sprenger, ministrul-preşedintele Iracului Raschid Ali El Gailani a vizitat timp de câteva zile cele mai de seamă instituţii ale oraşului Frankfurt pe Main. Cu această ocazie ministrul-preşedintele Iracului a vizitat atât „Serviciul Mondial", institutul internaţional pentru elucidarea problemei jidoveşti, cât şi „Hohe Schule", institutul pentru studiul problemei jidoveşti. (Serviciul Mondial)

Asasinatul în mase dela Katyn, o crimă jidovească

Când scurt timp după începerea războiului împotriva bolşevismului, au fost descoperite groaznicele asasinate comise de agenţii GPU-lui în beciurile din Lemberg, multă lume a crezut că această crimă înfăţişează, prin cruzimea cu care a fost comisă, culmea bestialităţii. Nimeni nu şi-ar fi închipuit că ulterior se vor descoperi urmele unei alte crime care o va pune în umbră pe cea dintâi. Astfel constatările făcute de autorităţile militare germane în pădurea din Katyn, în apropiere de Smolensk, amănuntele cutremurătoare ale cărora au fost relatate cu o legitimă revoltă de presa europeană, au dat la iveală o nouă crimă în mase a agenţilor iudei ai GPU-lui, şi anume asasinarea unui număr de 12000 de ofiţeri din fosta armată poloneză, care căzuseră prizonieri în mâinile comuniştilor.

Cu descoperirea acestei crime, problema sorţii ofiţerilor şi soldaţilor fostei armatei poloneze, cât şi cea a civililor polonezi internaţi de autorităţile bolşevice a primit una dintre cele mai uluitoare deslegări din câte şi-ar fi putut imagina cineva. Această descoperire a produs o dureroasă consternare până şi'n lumea care stă astăzi în luptă împotriva Europei.

Dictaturii iudaice a presei îi reuşise în primul moment să înnăbuşe glasul presei engleze şi americane, cât şi al celei din majoritatea ţărilor neutrale. Imediat ce însă presa germană a dat publicităţii datele precise privitoare la această crimă, a fost ruptă şi tăcerea care îi fusese impusă presei anglo-americane. Cu toate încercările de desmintire, crima din pădurea Katyn n'a mai putut fi ascunsă. La aceasta a contribuit în mare măsură înainte de toate şi ancheta întreprinsă la faţa locului de comisiunea de medici legişti şi criminologi din 12 ţări. Exactitatea constatărilor oficialităţii germane a fost întărită şi de către această comisiune ştiinţifică şi fixată într'un proces verbal care poartă semnătura următoarelor personalităţi, membri ai comisiunei de anchetă:

1. **Belgia:** Dr. Speleers, profesor oculist la universitatea din Gent;
2. **Bulgaria:** Dr. Markow, docent pentru medicina legală şi criminalistică la universitatea din Sofia;
3. **Danemarca:** Dr. Tramson, profesor la institutul pentru medicina legală din Copenhaga;

Acest război mondial este lupta lui Iuda împotriva Europei

4. **Finlanda:** Dr. Saxen, profesor de anatomie patologică la universitatea din Helsinki;

5. **Italia:** Dr. Palmieri, profesor de medicină legală şi criminalistică la universitatea din Neapole;

6. **Croaţia:** Dr. Milo Slawich, profesor de medicină legală şi criminalistică la universitatea din Zagreb;

7. **Olanda:** Dr. de Burlet, profesor de anatomie la universitatea din Groningen;

8. **Protectoratul Bohemia şi Moravia:** Dr. Hajek, profesor de medicină legală şi criminalistică la universitatea din Praga;

9. **România:** Dr. Birkle, medic legist al ministeriului de justiţie şi prim-asistent la institutul pentru medicina legală şi criminalistică la universitatea din Bucureşti;

10. **Elveţia:** Dr. Naville, profesor de medicină legală la universitatea din Geneva;

11. **Slovacia:** Dr. Subik, profesor de anatomie patologică la universitatea din Bratislava, şeful oficiului sanitar al Slovaciei;

12. **Ungaria:** Dr. Orsos, profesor de medicină legală şi criminalistică la universitatea din Budapesta.

La lucrările acestei comisiuni au mai luat parte:

1. Dr. Buhtz, profesor de medicină legală şi criminalistică la universitatea din Breslau, însărcinat de către comandamentul superior al armatei germane cu condurea lucrărilor de desgropare dela Katyn;

2. Dr. Costedost, inspector sanitar, delegat de către guvernul francez să ia parte la lucrările comisiunei de anchetă.

Pe lângă aceasta ziarişti din aproape toate ţările europene s'au putut convinge la faţa locului de crima săvârşită de către bolşevismul iudaic.

„Aliaţii" au ştiut de masacrele dela Katyn.

Asociaţia emigranţilor polonezi din Londra, sezisându-se de constatările făcute de autorităţile germane cu privire la asasinatul în mase dela Katyn, a dat un comunicat în care a pus în mod oficial şi pe faţă problema sorţii prizonierilor de războiu şi internaţilor civili polonezi din Uniunea Sovietelor. E vorba de un milion şi jumătate de persoane de origine etnică polonă. **Comunicatul acesta arată spre stupefacţia generală, că atât aşa zisului guvern polonez din Londra, cât şi guvernelor britanic şi american le era cunoscută de an de zile groaznica taină din pădurea Katyn.** Dovada acestui lucru o găsim printre altele într'un document francez datat din 18 Mai 1940, care a fost găsit în birourile ministerului afacerilor străine din Franţa. Iată şi textul exact al documentului acestuia:

„Priveşte masacrele ruseşti din Polonia.

Ambasadorul englez a informat secţia politică a ministerului că guvernul polonez i-a propus guvernului britanic de a publica o declaraţie comună anglo-franceză prin care să se protesteze împotriva atrocităţilor comise de Soviete în Polonia. Ministerul afacerilor străine englez socoate însă că în actualele împrejurări o asemenea declaraţie ar fi inoportună, deoarece n'ar avea nici un rezultat practic şi ar putea produce animozităţi politice."

Comunicatul polonez şi documentul reprodus mai sus constitue o demascare completă a politicei criminale pe care o urmăresc statele plutocrate şi bolşevismul sub influenţa iudaismului. Această demascare a deslănţuit dintr'odată o agitaţie febrilă împotriva emigranţilor polonezi din Londra. Pe când cercuri largi ale populaţiei engleze şi americane care izbutiseră să-şi păstreze încă o judecată clară şi o opinie proprie, au urmărit cu groază datele succesive care apăreau asupra crimei din Katyn, oficialitatea engleză şi americană s'a străduit - sub presiunea iudaismului mondial - să acopere crima pe care a comis-o bolşevismul iudaic asupra ofiţerilor şi civililor polonezi din prinsoarea sovietică. Davies, fostul ambasador al Statelor Unite la Moscova, un politician de origine jidovească, a început în presă campania de despovărare a asasinilor iudeo-bolşevici. Dânsul a avut tupeul să publice în ziarul londonez „Evening Standard" un articol de agitaţie filo-bolşevică, intitulat: **„Da, putem avea toată încrederea în Uniunea Sovietelor".** Nimic nu desvălue mai bine infamia iudaică a acestui fost ambasador american, ca acest articol care cuprinde cele mai crase neadevăruri.

Colaborarea iudaismului internaţional din Statele Unite, Anglia şi Uniunea Sovietelor a mai ieşit odată la iveală cu toată claritatea în zilele din urmă. Din cele expuse mai sus am văzut că asasinatul în mase dela Katyn, ca şi dispariţia unui milion şi jumătate de Polonezi — care stăteau, dragă Doamne, sub ocrotirea guvernului britanic — erau lucruri bine cunoscute guvernelor englez şi american încă din Mai 1940. **Dar soarta acestor oameni nu mai prezinta nici un interes pentru acestę guverne, deoarece Polonia de odinioară încetase de a mai fi o unealtă folositoare ţelurilor iudaice şi ca atare îşi pierduse rolul pe care l-a jucat în cadrul politicei mondiale jidoveşti.**

Pe nici un cunoscător al problemei şi activităţii jidoveşti nu-l mai pot uimi nici repetatele trădări britanice şi nici măcar această din urmă crimă a bolşevismului iudaic. Evenimentele petrecute în cursul acestui războiu ne-au demonstrat îndeajuns că îndărătul politicei plutocraţiilor şi bolşevismului stă ca factor hotărîtor iudaismul internaţional şi că astfel hotărîrile Londrei, Washingtonului şi Moscovei nu pot fi înţelese decât în cadrul şi prin prisma politicei mondiale jidoveşti.

La îndemnul iudaismului mondial, guvernului britanic pretextând încordarea relaţiilor dintre Moscova şi aşa zisul guvern polonez, a înţeles să se dessolidarizeze de Sikorski, pentru a-i recunoaşte lui Stalin legitimitatea planurilor sale de extindere a regimului bolşevic, înfăptuirea cărora constitue o condiţie prealabilă şi necesară a instaurării dominaţiei mondiale jidoveşti. Pe lânga aceasta Moscova pretinde o radicală remaniere a guvernului polonez din Londra şi trecerea sa sub o conducere iudeo-bolşevică. Scopul urmărit de iudaismul mondial iese şi aici cât se poate de clar la iveală: extinderea bolşevismului asupra Europei şi de acolo asupra lumii întregi, drept condiţie prealabilă pentru instaurarea dominaţiei mondiale jidoveşti care nu poate să le aducă popoarelor neiudaice decât o groaznică nenorocire. Să nu se îndoiască nimeni câtuşi de puţin că iudaismul şi bolşevismul se vor folosi de primul prilej binevenit pentru a trece cât se poate de repede la înfăptuirea ţelurilor lor!

Katyn — o operă a GPU-lui jidovesc

Cei familiarizaţi cu scopurile şi metodele bolşevismului nu s'au îndoit niciodată că asasinatul dela Katyn e o crimă a GPU-lui jidovesc. **Mărturisirile populaţiei din regiunea Katyn sunt unanime în a-i arăta pe Jidani ca autori ai acelei abominabile crime. Toţi cei ce-au participat la săvârşirea acelei crime erau jidani.**

Foşti membri ai comisariatului local al GPU-lui au declarat că împuşcarea victimelor a fost executată de echipe jidoveşti de execuţie, printre care se aflau şi jidanii Lew Rybak şi Chaim Finberg. Victimele au fost executate cu un sadism specific jidovesc. Atât şefii cât şi executanţii acestui asasinat în mase au fost jidani. De natură jidovească e şi dubla trădare pe care au comis-o Englezii faţă de Polonezi, protejaţii lor de odinioară, cât şi tactica bolşevică a trecerii sub tăcere, a desminţirii şi în sfârşit a ruperii relaţiilor cu emigranţii polonezi, metodă care le-a permis Jidanilor din Creml să scape de penibila problemă a sorţii celorlalţi Polonezi căzuţi în mânile bolşevicilor.

Toată strădania emigranţilor polonezi din Londra de a o obţine o clarificare a sorţii connaţionalilor lor din Uniunea Sovietică a fost zădarnică, tocmai pentrucă Polonezii nu mai erau în stare să joace nici un rol în cadrul politicei mondiale jidoveşti.

Se pune întrebarea: ce i-a făcut pe bolşevici să omoare 12000 de ofiţeri de ai fostei armate polone şi de a deporta în interiorul ţării un milion şi jumătate de Polonezi şi a-i meni unei sigure pieiri?

Răspunsul la această întrebare nu-l poate găsi decât cel ce e în curent cu scopul pe care-l urmăreşte iudaismul mondial prin acest războiu. Acel scop este: bolşevizarea Europei şi a întregii lumi, şi înstăpânirea dictaturii mondiale jidoveşti.

Iudaismul mondial urmăreşte cu tenacitate şi fanatism înfăptuirea acestui scop şi nu se sinchiseşte câtuşi de puţin de faptul că această întreprindere a sa costă milioane de vieţi. Se ştie doar că viaţa omului n'a jucat niciodată vreun rol la bolşevismul iudaic. Drumul sângeros pe care l-au parcurs bolşevicii timp de 23 de ani, e marcat prin exterminarea multor milioane de ţărani şi muncitori, ofiţeri, preoţi şi intelectuali. Astfel ziarul „Bieleskaja Gazeta" din Minsk a dat de curând publicităţii un extrem de important material documentar provenit din dosarele secrete ale autorităţilor sovietice, care cuprinde numeroase date statistice privitoare la victimele sistemului bolşevic dela începuturile sale şi până la izbucnirea războiului acestuia. Potrivit acestor statistici un număr de ca. 35 de milioane de oameni au căzut într'un fel sau altul victimă acestei ciumi mondiale. Iudaismul mondial, pentru care bolşevismul nu e decât un mijloc, e ferm hotărît să se folosească de orice mijloc, oricât de respingător, pentru a ajunge totuşi la înfăptuirea ţintei sale finale de care evenimentele războiului l-au îndepărtat atât de mult.

Din acest motiv iudaismul mondial nici nu poate admite vreodată ca în cazul unei biruinţi anglo-sovietice, să ia din nou fiinţă un stat polonez independent. Iudaismul mondial nu nutreşte nici cel mai mic interes pentru reînfiinţarea statului polonez, ceh sau a oricărui alt stat. El urmăreşte extinderea cu orice mijloc a bolşevismului asupra Europei şi a întregii lumi şi de aceea sprijină cu enorme sume de bani partidele comuniste de pretutindeni, ştiind că numai prin bolşevism poate să ajungă la dominaţia mondială.

Potrivit unei ştiri apărute în numărul din 6 Aprilie 1943 al ziarului „National Zeitung" din Basel, Jidanul Berle, subsecretar de stat în guvernul Statelor Unite şi unul dintre prietenii intimi ai lui Roosevelt, a declarat că nu există nici un motiv de a nutri oarecari temeri cu privire la Uniunea Sovietelor şi că deci n'are nici un rost să se mai înfiinţeze state-tampon împotriva Uniunii Sovietelor. Prin această declaraţie a jidanului Berle, guvernul american se declară deci înţeles cu lichidarea definitivă a Poloniei şi a tuturor celorlalte state din spaţiul de est şi sud-est european de către bolşevismul iudaic.

Dar şi dintr'un alt motiv n'ar consimţi iudaismul mondial să se treacă la o restaurare a Poloniei, în cazul unei biruinţi anglo-sovietice. Iudaismul mai are de încheiat anumite socoteli vechi cu populaţia poloneză. După cum se ştie, dintre toate ţările europene fostul stat polonez a fost statul cu cel mai mare procent de Jidani. Faptul acesta trezise în rândurile populaţiei poloneze o puternică tendinţă de apărare faţă de cotropirea iudaică şi a făcut ca o mare parte a acestei populaţii să aibă o pronunţată atitudine antiiudaică.

Astfel încă în primăvara anului 1934 publicul Varşoviei a fost în repetite rânduri oprit cu forţa de către studenţi de a se aproviziona din prăvălii jidoveşti.

La 20 Martie 1936 parlamentul polonez a votat o lege prin care se interzicea practicarea tăierii rituale a animalelor. Prin această lege li se luase aşadară Jidanilor dreptul de a avea carne cuşăr.

In anul 1937, 12 dintre cele mai mari asociaţii din Polonia, cu întinse ramificaţii în toată ţara, s'au

Iată ce a scris Jidanul Emil Ludwig-Cohn în ziarul comunist „L'Humanité" din 3 Noemvrie 1938:

"Numai războiul ne poate salva; războiul e inevitabil. El va însângera omenirea, va curăţi atmosfera, va crea Statele Unite ale Europei şi va dărîma grozăvia antisemită."

arianizat, ceea ce înseamnă că au eliminat pe toți Jidanii din sânul lor și au hotărît ca pe viitor să nu mai primească alții. Printre asociațiile acestea se aflau: asociația poloneză a inginerilor și mecanicilor, asociația inginerilor-hotarnici din Polonia, cea mai de seamă dintre asociațiile medicilor polonezi, asociația comercianților polonezi, (Zwiazek Kupectwa Polskiego), asociația chimiștilor din Polonia, ș. a.

Aceste măsuri antiiudaice au deslănțuit nu numai în sânul iudaismului polonez ci și'n toată presa iudaică a lumii o mare ură împotriva populației poloneze.

In anul 1938 au fost depuse chiar în parlamentul polonez mai multe proecte de legi îndreptate împotriva Jidanilor.

Era deci un lucru lămurit că iudaismul mondial va căuta să se folosească de prima ocazie ce i se va oferi, pentru a se răzbuna asupra populației poloneze pentru atitudinea ei antiiudaică.

Pe lângă aceasta iudaismul a știut că fosta armată poloneză și înainte de toate ofițerii erau în mare măsură animați de sentimente antiiudaice, deși au fost puși de către o conducere criminală în slujba iudaismului. Jidanii au înțeles din capul locului că ofițerii și soldații polonezi intrați în mâna bolșevicilor, cât și o mare parte a populației civile deportate, nu puteau fi de nici un folos la opera de viitoare bolșevizare a Poloniei, ci tocmai dimpotrivă ar fi fost o importantă piedică. Cu aceasta soarta lor a fost pecetluită. Organele iudaizate ale GPU-lui au găsit astfel un nou câmp de acțiune!

Cu săvârșirea acestui asasinat asupra ofițerilor polonezi, iudaismul mondial a pronunțat însă și sentința de moarte a statului polonez. Căci cine se mai poate îndoi astăzi că la vremea potrivită iudaismul va încerca să aplice asupra întregii papulații poloneze metoda de exterminare care a aplicat-o celor 12000 de ofițeri și celor un milion și jumătate de civili polonezi? Mai e oare nevoe să amintim de asasinarea în mase a populației din fosta Rusie țaristă, care și ea luase o atitudine antiiudaică, asasinare săvârșită după revoluția bolșevică pe care tot Jidanii au înscenat-o și au condus-o în cea mai mare parte?

Fie ca asasinatul iudeo-bolșevic din pădurea Katyn să constitue pentru toate popoarele europene un zguduitor semnal de alarmă! Altmintrelea nu încape nici cea mai mică îndoială că ura nemărginită a iudaismului împotriva întregii lumi neiudaice se va revărsa și asupra lor cu aceeași furie cu care a exterminat pe cei 12000 de ofițeri polonezi.

Organele GPU-lui, instrumente ale bolșevismului iudaic

Organele GPU-lui sunt, în primul rând, un instrument în mâna iudaismului. Ele servesc la prăbușirea în cea mai neagră sclavie a popoarelor din Uniunea Sovietelor și la terorizarea lor de către a tot puternicii comisari jidani. Un alt rol al lor este de a înnăbuși în germene orice încercare de răsvrătire împotriva dictaturii iudaice. După cum ne dovedesc asasinatele în mase comise asupra populației Rusiei țariste și'n timpul din urmă cazul dela Katyn, organele GPU-lui mai servesc și la deslănțuirea fără limită a instinctelor de ură a Judeilor asupra populațiilor neiudaice. GPU-lui mai e însă și un instrument de teroare în mâna iudaismului mondial și servește la exterminarea tuturor forțelor neiudaice din sânul fiecărui popor, care se opun dominației iudaice.

Ca să ne dăm seama de puterea nelimitată de care dispune GPU-ul iudaic în Uniunea Sovietelor, trebue să nu pierdem din vedere faptul că Uniunea Sovietelor e o creațiune jidovească și că deci e în stăpânirea exclusivă a Jidanilor. Prin influența pe care o exercită Jidanii în cadrul partidului comunist, ei au izbutit să-și asigure preponderența și'n aparatul de stat. Două au fost direcțiile în care s'a concentrat din capul locului toată activitatea bolșevismului iudaic: în organizarea GPU-lui, pentru asigurarea regimului de teroare în interiorul țării, și în organizarea armatei bolșevice și a industriei armamentului, necesare pentru înfăptuirea planului de bolșevizare mondială. GPU-ul a fost desvoltat de către bolșevici până la proporțiile unei uriașe organizații de teroare, spionaj și asasinat, și a ajuns de mult un aparat de stat, dirijat cu deosebire de Jidani și subordonat astăzi Jidanului Berija care ocupă funcțiunea de comisar pentru interne. Berija — ca și fostul șef al GPU-lui, Jidanul Jagoda și ca și succesorul acestuia Jeschow — împărtășește punctul de vedere că planurile jidovești se pot înfăptui cel mai bine cu elemente jidovești. De aceea după ocuparea postului de conducere a GPU-lui, Berija a numit imediat un mare număr de Jidani ca șefi de secții, locțiitori, șefi districtuali, secretari și agenți. Așa s'a întâmplat că dintre toate organele statului sovietic GPU-ul e cel mai jidovit. Dintre șefii GPU-lui care și-au câștigat în cursul anilor o tristă celebritate prin atrocitățile comise, îi cităm în primul rând pe Jidanii Lazarus M. Kaganowitsch și L. S. Mechlis, fostul director al ziarului „Prawda" și actualul comisar politic al armatei, și pe Jidanii Berman, Bjelski și Frenkel.

In Uniunea Sovietelor se întâmplă adesea schimbări de nume, dar nu se schimbă nimic din starea de fapt a totalei iudaizări a acestei organizații de teroare și asasinat. **In fruntea ei stă și astăzi încă Berija care ține foarte mult să treacă drept specialist reputat în organizarea asasinatelor în mase și'n întreținerea teroarei.**

In anul 1941 Stalin l-a numit pe acest Jidan în postul de „Comisar general pentru siguranța statului". „Comisariatul poporului pentru siguranța statului" care a fost creat ulterior, îi e întru toate subordonat. Metodele de care a înțeles să se folosească Berija în exercitarea funcțiunii sale, i-au fost între timp aprobate și recunoscute ca bune prin numirea sa în funcțiunea de „Vicepreședinte al Consiliului comisarilor poporului."

Crimele comise astăzi în Uniunea Sovietelor și'n restul lumii de către organele GPU-lui sunt organizate și dirijate deci de către Jidanul Berija, comisarul general pentru siguranța statului. Dovezile activității sale sunt asasinatele în mase și atrocitățile organelor GPU-lui, comise în cursul ocupării fostelor teritorii poloneze și cu ocazia expediției împotriva Finlandei și a ocupării statelor baltice, Basarabiei și Bucovinei de Nord. Tot Berija e autorul groaznicelor asasinate comise în interiorul Uniunii Sovietice, asasinate descoperite de către soldații noștri cu ocazia înaintării lor pe teritoriul Uniunii Sovietelor, precum tot el e autorul oribilului masacru din pădurea Katyn.

Un avertisment pentru Europa

După toate acestea nu poate să ne mai mire faptul că în urma descoperirii masacrului din pădurea Katyn presa Aliaților, care e cu totul robită iudaismului, a făcut totul ce i-a stat în putință, ca să zăpăcească spiritele și să inducă în eroare opinia publică mondială. Ea a pornit această campanie tocmai pentru că cel ce a ordonat săvârșirea oribilei crime dela Katyn a fost un Jidan și pentru că Jidani au fost și cei ce au săvârșit-o, dar mai ales pentrucă iudaismul era pe deplin înțeles cu comiterea acestui asasinat. Arareori în trecutul lor, presa și agențiile de informație de sub conducerea și influența jidovească s'au arătat a fi atât de solidare ca acum în interpretarea ce au dat-o masacrului din Katyn. Lucrurile au mers atât de departe, încât oficialitatea engleză a început să le facă emigranților polonezi din Londra obiecțuinea de „tulburători ai păcii". După ce presa engleză, americană și bolșevică a dat publicității numeroase relatări denaturate, interpretări false și voit confuze asupra crimei din Katyn, care au culminat cu violente atacuri la adresa emigranților polonezi — cărora li s'a adus până și obiecțiunea grotescă de a fi „infectați de nazism" — ziarul londonez „News Chronicle" a publicat la 28 Aprilie 1943 un articol de fond în care fixează atitudinea definitivă a Londrei și Washingtonului în chestiunea masacrelor iudeo-bolșevice și asasinatului din pădurea Katyn. Dându-le emigranților polnezi lovitura de copită, acest ziar scrie:

„Dacă nici în fața primejdiei comune nu înțelegem să păstrăm între noi pacea, ce speranță mai putem nutri — așa s'ar putea întreba toată lumea — pentru menținerea păcii mondiale, după obținerea victoriei? Unica speranță pe deplin îndreptățită care poate să ne ducă la victorie, este ca Aliații — și cu deosebire Anglia, America și Uniunea Sovietelor — să fie pe deplin solidari și să se sprijine pe o încredere reciprocă."

Aceasta este voința iudaismului mondial: **să se facă abstracție de asasinatul comis asupra celor 12000 de ofițeri prizonieri de războiu și de dispariția celor un milion și jumătate de Polonezi, și să se treacă la ordinea de zi, pentru a nu compromite planurile iudaismului mondial. De aceea crimele Moscovei află o completă aprobare, iar Polonezii sunt cei vinovați! Nu asasinul, ci cel asasinat poartă vina!**

In asemenea împrejurări e de sine înțeles că „intervențiile amicale" făcute de Roosevelt și Churchill la Moscova în favoarea Polonezilor deportați de autoritățile sovietice sunt fictive și neserioase. Cartea publicată de curând de Ilja Ehrenburg („Trust für die Zerstörung Europas", „Trust pentru nimicirea Europei") cuprinde de acum și pentru Churchill și Roosevelt răspunsul pe care ei zădarnic îl așteaptă dela Moscova. Acest răspuns este: **nimicirea culturii și civizației europene, distrugerea orașelor europene și asasinarea tuturor acelora care s'ar încumeta să se împotrivească instaurării dictaturii mondiale iudaice și prăbușirii în sclăvie a lumii întregi.**

E de datoria popoarelor europene de a purta de grijă, ca planurile cuprinse în cartea lui Ehrenburg să rămâie numai un vis jidovesc. Acest nou asasinat în masc săvârșit de Jidani și atitudinea Angliei și Statelor Unite față de această crimă bestială constitue pentru Europa o nouă dovadă că o nestânjenită și nouă reconstrucție a Europei și a lumii întregi nu va fi posibilă decât odată cu nimicirea pentru toate timpurile a bolșevismului și iudaismului ca forță internațională. (Serviciul Mondial)

Chiar și Churchill e convins că bolșevismul e de natură jidovească

Englezii încep să se pătrundă tot mai mult de adevărul că chiar dacă Anglia ar fi să iasă biruitoare în acest războiu, politica lui Churchill trebue să ducă în mod fatal la dărîmarea Imperiului Britanic. Poporul englez începe să-și dea seama că iudaismul internațional pretinde să ia succesiunea Imperiului Britanic. Sprijinindu-se pe puterea politică și militară a Statelor Unite și a Uniunii Sovietelor, iudaismul internațional nu mai face nici un secret din faptul că tinde să ajungă la o totală dominație mondială. Imperialismul capitalist al Iudeilor pătrunde tot mai adânc în viața economică a Canadei, Australiei, Africei de Sud și Indiei. Pe lângă aceasta i-a reușit să anihileze cu desăvârșire influența engleză în America de Sud și'n teritoriile franceze ale Africei de Nord.

Revista iudeo-americană „Life" reprezintă punctul de vedere al iudaismului mondial față de Anglia în următoarele cuvinte semnificative:

„Noi nu luptăm pentru menținerea unității Imperiului Britanic. Englezi să nu-și facă în această privință nici o iluzie."

Iar când cu ocazia unui banchet dat la Londra, Churchill a insistat asupra caracterului indestructibil al Imperiului Britanic, a primit din partea lui Wendell Willkie, omul de încredere al iudaismului american, răspunsul următor:

„Lumea e neplăcut surprinsă de faptul că astăzi se mai găsește cineva care să apere cu atâta hotărire vechea ordine a lucrurilor."

Așadară e un lucru pe deplin lămurit că iudaismul nu mai nutrește nici un interes în menținerea Imperiului Britanic. Dimpotrivă, el începe de acum să lucreze — cu concursul Statelor Unite și al Uniunii Sovietelor — la lichidarea acestui uriaș imperiu. Pe când coloniile și dominioanele britanice intră „pe cale pașnică" una după alta în stăpânirea Statelor Unite, în acest timp bolșevismul iudaic subminează ordinea lăuntrică a Imperiului Britanic și lucrează la deslănțuirea revoluției bolșevice și cu aceasta la pregătirea dominației mondiale a iudaismului.

Gravitatea crimei pe care o comite Churchill față de poporul englez constă în faptul că el s'a angajat în mod conștient pe această cale care nu

poate să ducă decât la nimicirea Imperiului Britanic. Căci Churchill cunoaşte prea bine puterea şi planurile iudaismului mondial şi el ştie că bolşevismul însuşi e o chestiune curat jidovească. Aceasta rezultă din părerea pe care a exprimat-o între anii 1919 şi 1925 asupra bolşevismului. Iată într'adevăr ce a spus Churchill în anii aceia despre bolşevism:

„Sunt oameni în această ţară — ei ar fi printre cei dintâi dispuşi să elimine din vocabularul lor cuvântul „patriot" — care s'ar bucura foarte dacă Lenin şi banda jidovească de anarhişti şi aventurieri din jurul său ar reuşi să ocupe fără nici o piedică şi împotrivire tronul ţarilor şi ar adăuga la dictatura teroristă de altădată o agitaţie distrugătoare. Ei s'ar grăbi să se arunce numaidecât la picioarele noilor tirani şi să vadă în această cea mai groaznică prăbuşire în barbarie şi animalitate de când există lumea — un pas înainte spre mântuirea şi libertatea lumii ..."

(Winston Churchill cu prilejul unei recepţii la British Russia Club la 17 Iulie 1919. După „Manchester Guardian" din 18 Iulie 1919.)

„Acum de curând am făcut şi noi propriile noastre experienţe cu bolşevicii. Domnul Krassin şi domnul Kamenew au primit permisiunea de a intra în Anglia pentru a vedea dacă nu s'ar putea organiza un schimb comercial între Anglia şi Uniunea Sovietelor. Ei îşi luaseră obligaţia solemnă de a nu se ocupa cu nici un fel de agitaţie şi de a nu se amesteca câtuşi de puţin în afacerile noastre interne. Din prima secundă a sosirii lor, ei n'au încetat nici un moment să corumpă presa, să cumpere sau să mituiască ziarul „Daily Herald", să subvenţioneze cu sume mari de bani pe agitatori de tot felul şi să-i înveţe pe conducătorii partidului muncitoresc arta de a organiza o revoluţie şi de a începe un război civil ..."

(Winston Churchill într'un discurs ţinut la 14 Octomvrie 1920 în King's Theater în Dundee. După „Times" din 18 Oct. 1920.)

„Această nemaipomenită catastrofă a fost provocată de către o bandă relativ mică de revoluţionari de profesie, în majoritate jidani, care abuzând de slăbiciunea şi naivitatea poporului rus, i-au aplicat cu o logică groaznică toate doctrinele comuniste pe care noi ne permitem a le trâmbiţa cu atâta libertate în ţara noastră. În Rusia ei le-au aplicat de fapt. Ei au trecut într'adevăr dela vorbe la fapte şi i-au doborît pe oricine îi s'a pus în cale."

(Winston Churchill într'un discurs ţinut la 24 Septemvrie 1921 în Caird Hall în Dundee. După „Morning Post" din 26 Septemvrie 1921.)

„E un spectacol pe care lumea nu l-a mai văzut până acum, ca o bandă de conspiratori fără patrie, recrutaţi din speluncile marilor oraşe europene şi americane, să lucreze sub conducerea despotică a unei ţări care a fost odinioară puternicul şi impozantul Imperiu Rusesc ..."

(Winston Churchill într'un discurs ţinut la 28 Noemvrie 1925 în Tunbridge Wells. După WTB din 29 Noemvrie 1925.)

„... Părerea mea este că toată nenorocirea şi mizeria din Rusia s'a ivit numai din cauza răutăţii bolşevicilor şi că în Rusia sau Europa răsăriteană nu e posibilă nici un fel de refacere, câtă vreme aceşti oameni răi, această mizerabilă echipă de fanatici fără patrie, ţin de chică poporul rus şi guvernează în mod tiranic asupra acestei atât de numeroase populaţii. Politica pe care voiu face-o totdeauna va urmări prăbuşirea şi dărâmarea acestui regim criminal."

(Winston Churchill în discursul ţinut la o întrunire a asociaţiei Oxford Union în ziua de 18 Noemvrie 1920. După „Times" din 19 Noemvrie 1920.)

Aceste declaraţii ale lui Churchill ne arată cât se poate de limpede că dânsul şi-a dat seama chiar dela început ce este bolşevismul iudaic. Aşadară Churchill ştie de mult că bolşevismul nu e altceva decât o dominaţie absolută a iudaismului. Ministrul-preşedintele britanic de azi a fost acela care în anul 1920 a apelat prin presa engleză la poporul german, ca să intre în războiu împotriva bolşevismului. Dacă împotriva convingerii sale adevărate Churchill a împins în zilele noastre lucrările atât de departe încât a legat ţara sa printr'o alianţă pe viaţă şi pe moarte cu conspiratorii mondiali iudeo-bolşevici, atunci această atitudinea a sa nu poate fi decât una dintre cele mai mari crime pe care acest politician a comis-o faţă de propriul său popor.

Aşadară e bine să reţinem faptul că în fruntea Angliei se află astăzi un om care e hotărît să lase pradă bolşevismului iudaic propriul său popor şi odată cu aceasta întregul Imperiu Britanic şi toată Europa şi aceasta cu toate că ştie precis că în cazul unei biruinţi anglo-bolşevice această atitudine a sa trebue să atragă după sine pieirea tuturora.

Aceasta este Churchill — alături de Roosevelt cel mai mare demagog al tuturor timpurilor. În deplină înţelegere cu Roosevelt dânsul îşi face un titlu de glorie de a împinge flota engleză şi americană într'una din cele mai mari aventuri militare — şi aceasta numai de dragul bolşevismului iudaic pe care totuşi îl detestă în modul cel mai categoric!

(Serviciul Mondial)

Hollywood-ul în serviciul propagandei sovietice

E un lucru prea bine cunoscut că Hollywood, oraşul filmului american, a fost totdeauna o cetate iudaică. Jidanii sunt aceia care stăpânesc şi dirijează acolo toate. Încă din anul 1933, aşadară dela venirea la putere a naţional-socialismului, jidanii au înţeles să pună producţia filmului în serviciul agitaţiei împotriva mişcării naţional-socialiste. Filmele de agitaţie care ieşeau din acest Eldorado jidovesc, se ţineau lanţ şi unul era mai stupid decât celalt. Binecunoscutul clown Charlie Chaplin stătea în fruntea acţiunii iudaice internaţionale îndreptate împotriva naţional-socialismului.

Jidanii din Hollywood au trecut apoi la filme prin care ajutau lumea la războiu împotriva Marelui Reich, — şi aceasta „în numele umanităţii". Aceste filme erau tot atât de stupide şi lipsite de gust ca şi cele îndreptate împotriva naţional-socialismului. Ele aveau scopul să alimenteze, în primul rând în masele largi ale poporului american şi englez, ura împotriva Germaniei şi să creeze o atmosferă propice războiului. Cum iudaismului i-a reuşit între timp să deslănţuie războiul dorit de atâta timp împotriva Germaniei naţional-socialiste şi aliaţilor acesteia, nu mai are nevoie să fabrice şi de acum înainte filme ca cele amintite mai sus, pentrucă acestea şi-au atins de acum scopul.

Astfel jidanii din Hollywood au trecut acum la fabricarea unei alte categorii de filme care să servească de astă dată propagandei sovietice. Societatea iudeo-americană Metro Goldwyn Mayer a pus la lucrare două filme sovietice, şi anume: „Pământul scufundat" şi „Cântecul armatei roşii." Fox Twenteeth Century a pus în lucrare filmele: „Drumul la Moscova" şi „Marinarii sovietici." Warner Brothers au obţinut prin cumpărare drepturile filmului: „Misiunea în Moscova", iar United Artists lucrează la filmul „Fetele din Leningrad".

Acestea nu sunt decât câteva din filmele cu subiect sovietic, care au fost puse în lucrare de către jidanii din Hollywood.

Producţia jidovească de filme din Hollywood oglindeşte de minune politica externă a iudaismului. Şi acesta a înscenat la vremea sa o propagandă de nedreaptă ataţare împotriva Germaniei naţional-socialiste şi Italiei fasciste, pentru ca să treacă apoi la propagarea unei agitaţii făţişe împotriva amânduror ţărilor. După ce i-a reuşit să deslănţuie acest războiu mondial, iudaismul şi-a extins şi intensificat propaganda sa filosovietică cu deosebire în ţările care nu stau sub scutul Puterilor pactului tripartit.

Ţelurile urmărite de politica externă a iudaismului sunt aceleaşi ca şi cele ale Jidanilor din Hollywood. Ţinta lor principală e să destrame coeziunea lăuntrică a popoarelor şi să le pregătească astfel pentru deslănţuirea revoluţiei mondiale bolşevice. Iudaismul are nevoe de bolşevism pentru a putea ajunge la dominaţia mondială. De aceea a şi pus toate mijloacele sale de propagandă ca: presa, radio, cinematograful ş.c. în serviciul cauzei iudaice. E totuşi un semn îmbucurător că cel puţin în timpul din urmă populaţia Statelor Unite şi a Angliei a început să-şi dea seama de intenţiile murdare şi planurile diabolice ale iudaismului.

(Serviciul Mondial)

Ştiri de pretutindeni

Australia

Asociaţiile religioase anglicane, presbiteriene şi methodistice din Australia au cerut de curând ca regiuni întregi din Australia de Nord-Vest să fie puse la dispoziţia jidanilor refugiaţi din Europa. Aceste asociaţii religioase ale Australiei se iau deci la întrecere, în ce priveşte simpatia lor pentru cauza jidovească, cu biserica oficială a Angliei care a interzis de altmintrelea cu aceeaşi pasiune şi'n favoarea bolşevismului jidovesc.

Statele Unite

Potrivit celor mai noui date statistice furnizate de jidani, populaţia jidovească din Statele Unite se urcă acum la cifra rotundă de cinci milioane, dintre care aproape jumătate locueşte în New-York. Un mare număr de jidani locuesc şi'n statele industriale: Connecticut, Illinois şi Massachusetts, pe când în statele agrare cum sunt: Arkansas, North Carolina etc. ... aproape că nu întâlneşti picior de jidan. Cum în cifra de cinci milioane nu sunt cuprinşi decât jidanii de credinţă mozaică, nu însă şi cei ce-au trecut la altă religie, e evident că numărul jidanilor de rasă e cu mult mai ridicat.

*

Postul de radio New York a anunţat că potrivit unei declaraţii a subsecretarului de stat Sumner Welles şi Rothschild. Jidanii cărora li s'a retras cetăţenia franceză vor putea să dobândească după o perioadă de trei ani cetăţenia americană.

*

Pe insulele Bermuda s'a deschis sub protecţia „Aliaţilor" un congres al emigranţilor şi jidanilor. Ca şi la conferinţa iudaică ţinută mai anii trecuţi la Evian, şi de astă dată reprezentanţii Marei Britanii şi ai Statelor Unite au insistat asupra faptului că ţările lor nu sunt în stare să dea o soluţie definitivă problemelor puse în discuţie. În consecinţă ei au propus ca şi micile state să contribuie la adăpostirea şi întreţinerea jidanilor şi a celorlalţi refugiaţi din Europa.

„... elementului evreiesc, improductiv în totul ... e dintre toate cel mai uzurar, cel mai apăsător, cel mai corumpător."

M. Eminescu, în Puterile europene şi art. 44, 1879.

Iată o măsură care îi permite parazitismului jidovesc să se răspândească în lume şi să le impuie pe lângă aceasta ţărilor sarcini financiare pentrŭ întreţinerea lor.

*

Foaia „Israelitisches Wochenblatt" din Zürich se ocupă, într'unul din numerile sale din urmă, cu mişcarea antiiudaică din Statele Unite. Revista aceasta constată că mişcarea antiiudaică din Statele Unite e în plină creştere. In unele cartiere ale New Yorkului s'au şi produs grave incidente de natură antiiudaică, fără ca poliţia să-şi fi făcut întreaga datorie. Iată şi ce zice această foaie textual:

„Mereu i se aminteşte populaţiei jidoveşti din Statele Unite că şi'n America locul ei e în ghettouri. Ce se va întâmpla aici după războiu?" Iată întrebarea care-i neliniştește cu drept cuvânt pe cei dela „Israelitisches Wochenblatt".

*

Comuniştii din Statele Unite se dedau acum la o propagandă tot atât de intensă ca şi cei din teritoriile engleze. Ei dispun de sume enorme care li se pun la dispoziţie de către capitaliştii iudei din Statele Unite. Pentru a răspândi ideile lor şi'n sânul burgheziei americane, comuniştii americani se folosesc de paginile marilor cotidiane, destinate anunţurilor, unde publică materialul lor de propagandă. In felul acesta au dat ei publicităţii în mai multe ziare americane discursul şefului lor Earl Browder care acum un an zăcea încă în închisoare, dar a fost eliberat la intervenţia iudeo-bolşevismului. Discursul culminează cu o glorificare a Uniunii Sovietelor şi a armatei roşii „singura în măsură să obţină biruinţa".

Africa de Nord

Agenţia anglo-iudaică Reuter a comunicat din Algier că prin numirea Jidanului René Mayer ca ministru pentru comunicaţii, a intrat primul Jidan în cabinetul generalului Giraud. Cum însă atitudinea obraznică a Jidanilor din Anglia a provocat o foarte pronunţată amărăciune în rândurile populaţiei britanice, agenţia Reuter a înţeles să ţină seama de acest fapt şi a înştiinţat imediat presa să şteargă cuvântul Jidan din textul ce-l va publica în legătură cu această numire.

Africa de Sud

Smuts, ministrul-preşedinte al Africei de Sud, a mai luat odată cuvântul în favoarea Jidanilor, declarând că duşmanii Axei intenţionează să înfiinţeze după războiu numeroase state iudaice în Orientul mijlociu şi să le unească pe toate într'un „Commonwealth jidovesc".

Ungaria

Conducătorul Institutului pentru studiul problemei jidoveşti, profesorul Zoltán Bosnyák, a ţinut o conferinţă despre Jidanii din Ungaria, în care a arătat că infiltrarea Jidanilor în viaţa economică ungurească a început în anul 1867. Acest an marchează începutul influenţei hotărîtoare a casei Rothschild asupra economiei ungare. Profesorul Bosnyák a ajuns la sfârşitul conferinţei sale la concluzia că plângerea Jidanilor cu privire la pierderea capitalului lor nu e de loc îndreptăţită. Conturile pe care le au şi azi la bănci dovedesc tocmai contrariul.

(Serviciul Mondial)

Aviz

Aducem la cunoştinţa cetitorilor noştri că a apărut

Tabla de materii a "Serviciului Mondial"

pentru anul 1942. E tipărită în limba germană în 20 de pagini şi coastă 1 marcă. Comenzile sunt a se adresa până la data de 31 Iulie 1943 către

"Welt-Dienst", Frankfurt a. Main
Postschließfach Nr. 600

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: „Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postschließfach 600. Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM; pentru România: pe jumătate de an 100 de lei, pe un an 200 de lei. A se menţiona ediţia în limba dorită. / Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M., sau Postscheckkonto Frankfurt a. M. nr. 6201; în România la: Rumänische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani 31-33, pentru Dresdner Bank, Frankfurt a. M. Conto nr. 49537; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postscheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277. / Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarca sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

1.13148/20.08.84

ANTIC. 25